

A XXIII. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok – immár hagyományosan május 19-22. között a Hód-Mezőgazda Zrt. Kiállítási Centrumában rendezték – egyik legszebb látványosságának bizonyult a 22 ezer literes akvárium.

Horváth Zoltán, a H&H Carpio Kft. ügyvezetője hagyománytisztező ember. Lassan másfél évtizede, hogy először tartották meg Ócsárdon május első napján a Halmajális rendezvényt.

A Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) május 7-én tartotta küldöttközgyűlését. A küldöttek elfogadták a szövetség tavalyi zárszámadását és az idei évre szóló költségvetési tervezet módosítását.

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XVII. évfolyam
2016. június

Halászati Lapok

A Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetségének Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György

A biológiai sokféleség világnapja

A Haszonállat-génmegőrzési Központ (HáGK), a GATE Zöld Klub és a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MMTE) május 20-án „A biodiverzitás fenntartása és megőrzése vizeinkben és vizes élőhelyeinken” címmel konferenciát rendezett a HáGK szervezte Bálványbálintról elnevezett Konferenciaközpontjában. A konferencia a HáGK Biodiverzitás Világnapjának, egyben a gödöllői Nemzetközi Természetfilm Fesztivál kísérőrendezvénye volt.

Dr. Szalay István, a HáGK igazgatója köszöntőjében elmondta: nagy öröme az intézet vezetésének, hogy a konyhából átalakított konferencia központot ilyen rangos eseménnyel avatják fel. A konferencia céljáról az igazgató elmondta, hogy vezető hazai szakemberek segítségével hívják fel a figyelmet hazánk még meglévő, Európában egyedülálló biológiai sokféleségére, valamint a sokféleség megőrzésének fontosságára. A konferencia résztvevői az előadások során széleskörű ismereteket szerezhetnek hazai vizeink és vizes élőhelyeink biológiai sokféleségéről, valamint az ezek megőrzésére irányuló programokról, melyeket kutatóintézetek, egyetemek, nemzeti parkok és civil szervezetek valósítanak meg.

„Szikes tavaink, mint különleges vizes élőhelyek jelentősége a biodiverzitás megőrzésben” címmel tartott előadást Dr. Boros Emil csoportvezető, tudományos munkatárs (MTA ÖK Balatoni Limnológiai Intézet). A szikes tó olyan természetes vagy természet-közelbi vizes élőhely, amelynek medrét tartósan vagy időszakosan legalább 600 mg/liter nátrium-kation-dominanciájú oldott ásványi anyagot tartalmazó felszíni víz borítja, illetve a területén sziki életközösségek találhatók és a mélysége nem haladja meg a 2 métert.

A tudományos igényű előadásban

Szalay István igazgató nyitotta meg a rendezvényt

elhangzott, hogy a szikes vizek veszélyeztetett, kiemelt jelentőségű élőhelyek. Vizeink jó állapotának megőrzése a saját és a jövő generációk számára az emberiség legfontosabb feladatainak egyike. Az emberi tevékenység következtében a vizes élőhelyek kiterjedése drasztikusan csökken, vízminőségük romlik. A szikes vizek természetvédelmi szempontból különösen nagy jelentőségűek. Szikes tavaink többségét megdöntetlen emberi beavatkozások fenyegetik. Teljes körű védelmüket érdekében, veszélyeztetettségük indokolja. Megőrzésük és kezelésük azonban ökológiai állapotuk helye-

len megítélése miatt lehetetlenné válni. Ezért rendkívül fontos a szikes tavak ökológiai vizsgálata, és egy olyan élőlény alapú indikációs rendszer kidolgozása, mely alkalmas valós ökológiai állapotuk becslésére, mondta végzetül Boros Emil.

A „Horgászati célú halgazdálkodás ökológiai szemlélettel a Balatonon” című előadást Fodor Ferenc halászati ágazatvezető (Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.) tartotta. A halászat betiltása a Balaton esetében nagyon fontos lépés volt ahhoz, hogy a horgászat, mint rekreációs tevékenység, kiteljesedhessen, a horgászturizmus tudatosan fejlődhessen. Nagyon sok külföldi horgász ugyanis korábban azért nem jött a tóhoz horgászni, mert halásztak rajta. Fodor Ferenc szerint javult a Balaton megítélése a horgászok körében, amit egyfelől mutat, hogy nőtt a területi engedély-kiváltási kedv, hiszen ezt csak azok a vízterületek tudják produkálni, ahol a horgászok számára kedvező változások állnak be. A horgászjegyekből származó bevételek nőtt az egy évvel korábbihoz képest.

A halászati ágazatvezető szolt a balatoni halgazdálkodás erősségeiről, gyengeségeiről, valamint az azt fenyegető veszélyekről. Fontosnak nevezte a turisztikai szezon meghosszabbítását (bojlizás, tavaszi pontyhorgászat, őszi süllőzés). A tó erőssége, hogy a vándorkagyló kifogyhatatlan táplálékkészletet jelent a pontynak. Ennek ellenére a cég elsődleges célja, hogy saját termelésű halakkal népesítsék be a Balatont, bár ehhez még rendezni kell a tógazdasági hátteret. Történtek lépések a tulajdonjogi rendezés irányába, de csak hosszabb folyamatban lehet lezárni a vitás ügyeket.

H. GY.

A magyar halászat ütésállóvá vált

A XXIII. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok – immár hagyományosan május 19-22. között a Hód-Mezőgazda Zrt. Kiállítási Centrumában rendezték – egyik legszebb látványosságának bizonyult a 22 ezer literes akvárium. Gyermekektől a felnőttekig csoportosan nézték a vízben úszkáló halakat, a pontytól a kecsegen át, a lapátorru tokig, hiszen minden halat teljes életnagyságban láthattak az érdeklődők. Érdeklődőkben pedig nem volt hiány. Lévai Ferenc, az Aranyponty Zrt. elnök-vezérigazgatója elemében volt, hiszen örök szerelméről, a halról, a halászletről, a marketingtevékenységről, a halfogyasztásról kellett beszélnie.

• **Vezérigazgató úr, jó látni, hogy ezen a hagyományosan szép állatseregletet felvonultató kiállításon a hal is jelen van. Gondolom, a magyar halásztársadalom egészét képviseli.**

– Természetesen. Im már négy éve, hogy a legjelentősebb mezőgazdasági kiállításokon az óriás akváriummal bemutatjuk a hazai halfajok többségét. A mostani eseményre kicsit átalakítottuk a korábbi kiállítási koncepciónkot, mivel ezen a rendezvényen elsősorban szakemberek a látogatók. Ezért azt szeretnénk, ha megismerkednének a magyar haltermelés értékeivel. A halászat ősrégi szakma, éppúgy benne van a kulturális örökségünk, a környezet- és természetvédelem, a magyar haltermelés eredményei, mint a minőségi élelmiszer-előállítás. Az a komplexitás, amit a magyar halászat képvisel – ami nem csak egy ágazat – lényegesen több állattartásnál. A gazdálkodás formája, színtere, a halastó maga, a vizes élőhely olyan értékek hordozója, amiket nem szabad elveszítenünk.

• **Naív a kérdés: miért fontos egy ilyen megjelenés?**

– Úgy gondolom, hogy az ágazatot olyan szinten kell képviselni, aminek hatása van a döntéshozókra. Rendkívüli időszak a mostani, fontos döntés előtt áll a halászat szempontjából a kormányzat, hiszen az áfa-csökkentés léte, nemléte az ágazat számára óriási problémát jelent. Amennyiben nem tudnánk az áfa-csökkentési körbe bekerülni, annak két nagy veszélye lenne. Az egyik, hogy az ágazat, – ha nem is egészét, de – jelentős részét a fekete-gazdaság „szippantja be”, mivel a sertés- és a baromfi-hús olcsóbb lesz, mint az egyébként is alacsony árú, igencsak

szüksős jövedelmet biztosító hal. A hal elveszíti azt a ma is igen kicsi versenyképességét, ami eddig még adott volt. A másik ok pedig az, hogy ha a hal drága, akkor a piac is reagál erre, és a fogyasztók kevesebbet vásárolnak ebből az egyébként rendkívül egészséges élelmiszerből. Mindenütt, ahol lobbizásra van lehetőség, ott kell lennünk. Nemcsak azért, hogy megismerjenek bennünket, hanem azért is, hogy az ágazat jelentőségét tovább növeljük és a döntéshozókat is befolyásoljuk. Most nagyon kell, hogy a kormányzat figyeljen ránk, és mérlegeljen a szakmai véleményünket. Még egyszer hangsúlyozom, hogy az ágazat egészére nézve katasztrófa lenne, ha a hal ebben a körben nem kapná meg az áfa-csökkentést. Egy további veszély is látszik. Ha az Európai Unió által a támogatás fejében kijelölt eredményeket nem tudjuk produkálni, és a magyar haltermelés értéke nem növekszik, akkor a ciklus értékelésekor akár vissza is kell fizetni az ország részéről a támogatást. Szerintem az 5 százalékos áfát az EU-ban is úgy ítélnék meg, hogy a magyar haltermelés nem a szürkegazdaság felé tart.

• **Manapság nem olyan szelek fújnak, hogy nagy volna a magyar halásztársadalom politikai támogatottsága...**

– Nem így gondolom, mivel a horgászmozgalom előtérbe kerülése lehetőség a számunkra is. A horgászok nemcsak szavazóbázist jelentenek, hanem fogyasztók is horgászturisztikai, halkihelyezési szempontból. Nem mindegy, hogy 20 százalékkal több halat telepítenek a természetes vizekbe-, amely ráadásul az államé, miként a benne lévő egyéb hal is. Az áfa-men-

tesség itt eleve megkérdőjeleződik, mert ha valaki nagyon utánanézne a horgászvizetekbe szállított hal státuszának, akkor nem lenne jogos a befizetett áfa, hiszen a horgászegyesület nem végfelhasználó. A hal az állam vizébe, tulajdonába kerül, így szerintem nem megalapozott az, hogy az egyesületek által vásárolt halra a 27 százalékos áfát is ki kell fizetni. De ez csak az egyik probléma. Figyelnünk kell a természetvédelemre, a kormoránproblémára. Az agrárkormányzat szerencsére felismerte mindezt, és a halászati törvényben is rögzítette a hal védelmét a vízterületet használók számára, és anyagilag is támogatja a kormorán gyérítését. De tovább kellene lépünk, el kellene érünk, hogy hatékonyan, a fészkelőtelepek felszámolásával a magyarországi kormoránállományok létszámát csökkenthessük. Átlagosan egy fészekből 3-4 kormorán repül ki, ami azt jelenti, hogy az állomány évente 3-4-szereződik. Ez óriási szám. Ha nem is tudunk a vándorló kormoránrajok megjelenése ellen tenni, arra viszont van lehetőségünk, hogy a hazai állománynál hatékonyabban lépünk fel. Ma a legnagyobb halrabló a kormorán.

• **Ha már ennyire szakmáunk, akkor említenék egy másik vesztes csatát, a vízkészlet díj és a vízdíj újbóli fizetését...**

– Sajnos igaz, amit mond, mert az ehhez kapcsolódó rendeletet tudomásom szerint elfogadták, a végrehajtási utasítás hiányzik még. A vízért ismét fizetnünk kell. Itt kell beszélnünk arról, hogy a halastavi vízgazdálkodást nem lehet egy kalap alá venni az öntözéssel, a mezőgazdasági vízhasználattal. A kormány szándéka az előző években az volt, hogy – látva az aszályosodást – a vízfelhasználás hasznosabban történjen, több víz maradjon az országban. Az unió a Víz-keretirányelvben nem engedélyezte az ingyenességet az öntözés, a halastavak, és a rizstermesztés esetében. De olyan lehetősége van a magyar kormánynak, hogy azokat a teljesen jogos szakmai érveket, amelyeket a vkj és a vízszolgáltatás díja ellen felsorakoztathatók, figyelembe vegye. Csak egy számot említenék. A halastavi vízmércleolvasása havonta történik, s az egyik

Lévai Ferenc Králik Helga kolléganővel egyeztet

hónapról a másikra történő változást jegyzi fel. Az, hogy esett mondjuk 30 milliméter eső, senkit nem zavar, úgy tekintik, mint a szolgáltatás részét. S ott vannak a környezeti károk, amiket kénytelenek vagyunk elszüntetni. Unalomig ismételt téma, hogy az egyetlen ágazat vagyunk, amely eltart egy teljes ökoszisztémát, és fenntartja a természetvédelem szempontjából igen fontos biodiverzitást. Ehhez is mi vesszük meg a vizet. Pedig Európában vezető szerepet töltünk be, mivel a védett állatok 80 százalékának az élettere vízhez kötött. Nálunk van az európai kócsagállomány 66 százaléka, a vidra 54 százaléka, és sorolhatnám tovább. Miért a halásznak kell a reggelit, az ebédet, a vacsorát fizetnie? Legalább ezt kompenzálnak valamilyen szinten. És még legalább fél tucat ehhez hasonló témát említhetnék, hiszen az altalajvíz, a téli víz kérdése az aszályosodás miatt egyre fontosabbá válik az országnak. Azt gondolom, hogy ha a szándék az, hogy meg feleljünk az uniós elvárásoknak, és figyelembe vegyük, hogy az ágazat teherbíró képessége a végsőkig kihasználta, akkor nem ártana könnyíteni a terheken. Hozzátenném, hogy a halastársadalom az egyetlen az állattenyésztésen belül, amely válságálló, hiszen a termelés semmiféle támogatást nem kap. Úgy harcol a piacon, ahogy a sertésnek, a baromfinak, a tejnek nem kell, mert részben kompenzálják a veszteségeiket. Büszkék lehetünk arra, hogy ennyi mindent kibírtunk; minket nem ér meglepetés, ha az uniós támogatási forrás elapad, mivel a beruházási támogatáson kí-

vül semmit nem kap a termelő. A magyar halászatot privatizált része ütésállóvá vált az elmúlt évtizedekben. Látható, hogy a befektetők nem tolonganak a halastavak megvételéért. Könnyű kiszámolni: ha a brojlercsirke másfél hónap alatt lesz piacérett, a hal meg három év alatt térül meg, akkor nem nehéz a választás. Nem félünk attól, hogy bárki felvásárol bennünket, mert a haltermelés csak azoknak való, akik erre születtek és szakmailag elhivatottak. Reméljük, a küszöbön álló, az állami halastavakat érintő privatizáció előtérbe helyezi a hosszú távú bérlet lehetőségét. A vásárlást – támogatás hiányában – nem bírja tőkével a halászati ágazat. Aki rákényszerül, annál a fenntarthatóság, az üzemeteltetés fog háttérbe kerülni pénz hiányában.

• **Szóljunk arról is, hogy a magyar halászat értékeit kívánta bemutatni. Ön mit tart a legfontosabbnak?**

– Hogy ez a tradicionális szakma meg tudott újulni. Eljutottunk oda, hogy a tógazdálkodás – amely évszázada meghatározó tevékenysége a magyar halászatnak – kiteljesedett, a haltermelési technológiák változatosabbá váltak. A ponty mellett harcsát, süllőt, csukát termelünk, s a modernizáció úgy került be a halászatba, hogy maguk a szereplők hozták be és terjesztették el. A fiatalítás szempontjából nem történt még meg a generációváltás. De biztató a kép, nagyon sok tehetséges, okos, tanult, képzett fiatal van, akiket már nem köt a hagyományos tógazdálkodás. Innovatívok, nyitottak az akvakultúra minden szegmensére, az intenzív technológiákra. Nos, ez a jövő útja, s ez biztosítja a megújulás képességét.

• **Hogyan látja a halász-horgász kapcsolatot?**

– A természetes vízi halászatot illetően politikai döntés született, ebből adódóan nem szakmai szempontok, hanem diktátum döntötte el a halászat sorsát. A tógazdasági hatása az, hogy aki nem MOHOSZ-tag, az elveszíti a halászati vízterületekre való haltelepítési jogát, így kényszerből a halgazdászoknak is be kell lépnie a horgászok

országos szövetségébe. Hogy a horgászok hogyan fognak a vízterületekhez viszonyulni, mikor jön el a pillanat, amikor a halászat jogosságát, szükségességét megértik, az egy hosszabb időszak lesz. A probléma az, hogy a hálnál nem látszanak a negatív változások, csak hosszabb idő után. A halgazdálkodás hiányosságai, a halfajszervezet degradálódása hosszabb folyamat eredménye.

• **Ha Ön az egész ágazatot képviseli, akkor milyen támogatottsággal vesz részt a kiállításon?**

– Örülök annak, hogy a MAHAL és a MASZ is 300-300 ezer forinttal támogatta a rendezvényt, a rendezők pedig az óriásakvárium megjelenését. A poszteranyaghoz a Földművelésügyi Minisztérium ígért támogatást. Így volt ez a tavalyi OMÉK-on is. Egységben volt a két szövetség. Hiszek abban, hogy csak együtt tudunk jó dolgokat csinálni. Sehol a világon nem előny a szétforgácsolás, az erőkoncentráció a hatékony. Ennek a kis ágazatnak is egyfelé kell húznia; nem sok kis szigetre van szükség, hanem egy jó erőben lévő ágazatra, amely egyben marad, s amelyik halad a maga módján, a közös erő segítségével. Ez a kiállítás is erről szól.

• **Végezetül: mit szól a két szövetség egyesüléséhez?**

– Támogatom ezt a lépést. Nem tartottam helyesnek, hogy főleg személyi kérdések miatt kettészakadt az ágazat, és nem tudta rendezni a problémákat. A konfliktus mesterséges volt, de ma már még inkább látszik, hogy együttműködésre van ítélve az ágazat. Minden más, ami ez ellen szól, butaság. Hál' Istennek, a két szövetség időszakában is egységes volt a fellépés az ágazat számára fontos kérdésekben.

• **Hová helyezi magát az új felállásban?**

– Én eddig is lobbiztam a magam lehetőségeivel az ágazat egészét érintő kérdésekben, és ezután is ezt teszem. Nem titok, hogy sok anyagot készítettem a döntéshozóknak. A leveleket minden esetben egyeztettem a két szövetséggel is. Azt mondhatom, hogy egyesülés- és munkapárti vagyok. De több munkás kell a csapatba, és nem tisztségviselőhadak, mert nem a tisztség a fontos, hanem az adott feladatot kell jól elvégezni. S hogy benne leszek-e az új szervezetben? Ha a helyzet olyan lesz, hogy érdemi munka fog folyni és szükség lesz rám, akkor jó ügyért dolgozni mindig kapható vagyok.

HAJTUN GYÖRGY

Egy igazi családi gazdaság

Horváth Zoltán, a H&H Carpio Kft. ügyvezetője hagyománytisztelő ember. Lassan másfél évtizede, hogy először rendezte meg május első napján a Halmajális rendezvényt. Kezdetekor még sokkal nagyobb társadalmi hatást váltott ki a rendezvény Ócsárdon a halat szerető emberek és családtagjaik, a környékbeli horgászok, a helybéli nobiletasok, s nem utolsósorban a szövetség körében, mint napjainkban. Ma már csak a régi barátok, kollégák, horgász és nem horgász üzletfelek, egyetemi kapcsolatok kíváncsiak arra, hogy milyen halászlé fő a bográcsban.

2003. májusának első napján volt az első Halmajális Ócsárdon, amelyen több mint másfélszázan gyűltek össze. A falu polgármestere is megtisztelte a vendéglátókat, és mondhatni, valódi majálisi hangulatban folyt az események. A rendezvény azért is maradt szép emlék, mert Horváth Zoltán ekkor készített nagy mennyiségben razbóra-„chips”-et, mivel a tavát ellepte ez az apróhal. Az elmúlt tizenhárom évben sokat változott a tógazdaság, többek között a razbóra is elfogyott, sőt, akad olyan év, amikor vásárolni kell ezt a halat, mert jó tápláléka a süllőnek.

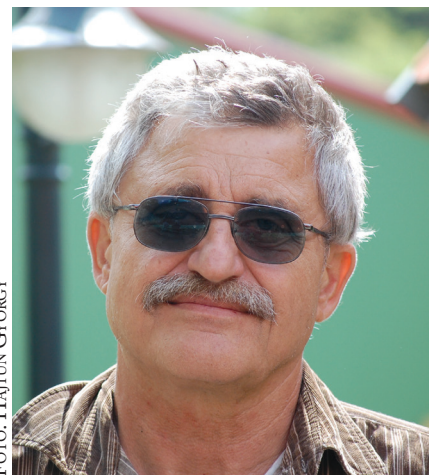
A cég talpon maradásának titka – ha lehet ezt egyáltalán titoknak, és nem alapvető igazságnak nevezni –, hogy az ügyvezető minden jövedelmet visszaforgat a fejlesztésekbe. Ha körülnézünk a 38 hektáros tóparton, akkor a gyönyörű panzió mellett egy intenzív telep is megépült. A fejlesztés azonban egyre nehezebb, mert a másfél évtizeddel ezelőtti jövedelemszint jelentősen elapadt. Egyre kevesebb a visszaforgatható pénz, mert a pontytermelés jövedelemtermelő képessége igencsak lecsökkent. Horváth Zoltán több mint negyven éve foglalkozik a hallal, de ma is hasonló kérdéseket kell(ene) megválaszolni, mint abban az időben. Akkor is az volt az egyik legfontosabb kérdés, hogy merre induljon el a magyar halászat, a magyar haltermelés. A technológia fejlesztésében a világ élvonalában jártunk még a múlt század '70-es, '80-as éveiben, már megvoltak az intenzív rendszerek, a tavi úszóketreces technológiák, a recirkulációs rendszerek, mint alternatív termelési lehetőségek. Az akkori gazdasági körülmények között a gazdaságosság szempontjából az látszott kézenfekvőnek – miután a fejlett nyugati technológiához nem fértek hozzá – hogy a félintenzív tavi technológiát favorizálják, s a gabo-

naipar is ezt szolgálta ki, hiszen a tört szemet, a melléktermékeket szinte ingyen adták.

A rendszerváltás után változott a helyzet: a gabonaiparnak jóval kevesebb lett a mellékterméke, a vesztesége, s arra is rájöttek, hogy a tört szemet is ugyanúgy el lehet adni jó pénzért (például bioetanol gyártáshoz), mint a rendes gabonát. Az olcsó takarmányforrás megszűnt, és mindeközben a termelési költségek is jelentősen növekedtek. A félintenzív technológia jövedelmezőségi szintje csaknem nullára csökkent. Azt is mindenki tudja a szakmában, hogy 1997 óta a ponty ára nem változott. Az akkori 40-60 százalékos árbevétel arányos nyereség ma nem éri el a 10 százalékot sem, jelentette ki az ügyvezető. Elég egy aszályos vagy egy árvíz év, és a tavakból elment a haszon. Horváth Zoltánék próbálkoztak a tavi recirkulációs rendszerben történő haltermeléssel is, de ehhez nem voltak megfelelőek a telepi adottságok.

A H&H Carpio Kft. igazi családi gazdaság. A tógazdaság mérete a maga 38 hektárjával nem alkalmas a piaci haltermelésre, mivel az itt termelt 30 tonnaás halmennyiséggel nem lehet tényezővé válni a halpiacon. A horgászoknak történő haledadás mértéke lecsökkent, mivel a horgászegyesületeknek is elfogyott a pénzüik. A Baranya megyei horgászegyesületeknek éves szinten 20-30 százalékkal csökken a jegyeladásuk, ami jelzi, hogy a taglétszám is fogyatkozik. Itt a megyében a munkalehetőségek és a jövedelmi viszonyok sokkal rosszabbak, mint az ország más megyéiben. Márpedig a horgászathoz sok pénz kell, mert ez a hobbi nem olcsó mulatság.

Az intenzív telep megépítését saját erőből oldották meg. A telep megépítésébe már az ifjabbik Horváth Zoltán

Fotó: HAJTUN GYÖRGY

Horváth Zoltán: A H&H Carpio Kft. igazi családi gazdaság

is bekapcsolódott, mivel Hollandiában tanulta meg e technológia megépítését, kialakítását, működtetését. A könnyűszerkezetes épület megépítésén és a villanszerelésen kívül minden a két Zoltán keze munkájának az eredménye. Ma már az ifjabbik Horváth Zoltán felelős az intenzív telepért. A süllő intenzív termelésével az apa is kacérkodott, mivel tógazdasági körülmények között 30 éve foglalkozik süllőneveléssel. Bár a remények egyelőre még nem váltak be, mivel – az ügyvezető bevallása szerint – folyamatosan tanulni kell az intenzív termelés technológiáját is. Három éve kész a telep, évről évre jobbak a termelési eredmények, amit azzal is elősegítenek, hogy a fejlesztésekről sem mondanak le. Mindig akad valamilyen új fejlesztési lehetőség, s a halhoz való hozzáértés, tudás is gyarapszik. Horváth Zoltán beismeri, hogy a harminc év tapasztalata sem elegendő ahhoz, hogy a süllőtermelés minden csínját-bínját megismerje. Már a takarmányozással voltak problémák, hiszen a süllő fényes, hosszúka, puha, halízú „ételt” fogyaszt évmilliók óta. Az intenzív rendszerben a süllőt „rá kellett venni” arra, hogy egy kemény, barna, kevésbé halízú, nem mozgó tápot egyen. Ez valódi mutatvány, de sok más „apróság” (a fénytől a vízátfolyás sebességén a vízmélységig, stb.) is gyarapította a tanulópénzt.

Praktikusan ma nincs forgalomban olyan süllőtáp, ami az ócsárdi telep igényeit maximálisan kielégítené, mondta az ügyvezető, ezért mindenféle táp

etetésével próbálkoztak már. Anélkül, hogy szakmai titkokat árulnánk el, Horváth Zoltán elmondta, hogy a vizsgálataik alapján azt látják, hogy a forgalomban lévő tápoknak vajmi kevés közülük van a süllőtest összetételéhez, fiziológiás igényéhez. Aminosav, és zsírsav-összetételben ezek a tápok köszönő viszonyban sincsenek a süllő valódi táplálkozási igényeivel, s ez azt is jelenti, hogy olyan potenciális lehetőség is kínálkozik a süllőnevelésben, amit ha az ember kellőképpen kikutat, és megalkotja a jó receptúrát, akkor a süllőtermelés a jövő egyik kitörési útjává válhat. A Kaposvári Egyetemmel közösen folyik a kutatás és a receptúra összeállítása, s laboratóriumi körülmények között sokváltozós kísérletezéssel fejlesztik a süllőtápot.

Az intenzív teleppel előbbre lépett a cég, mivel az árbevételükkel két gyarapodó család megélhetését biztosítják, s a fejlesztésekre is jut ha nem is elegendő, de a szükséges forrás. További tervek is körvonalazódtak már, ennek látható a nyomai is. Az intenzív telepet kiegészítik egy önálló keltetővel, mert a jövő az, ha szezonálisan a süllőt szaporítani és nevelni tudják. Ehhez a keltetőnek állandó hőmérséklettel kell bírnia, ezért olyan halkeltetőt építenek, amelyben több, elkülönített teremben, különböző hőmérsékleten tudják nevelni, tartani a lárvát, az ivadékot, a halat. A víz hőmérsékletet elektromos berendezéssel temperálják, melyhez az energiát napelemekkel biztosítják, vagyis zöld energiát alkalmaznak. A beruházás várhatóan év végére készül el, ugyancsak saját keretből, mivel a tervek szerint jövőre már itt szeretnék a keltetést elvégezni.

Ami a Halmajális rendezvényét illeti, az ügyvezető elmondta, hogy évekig falunapot is rendeztek május elseje alkalmából, amelyhez a Halmajális eseményeit is kapcsolták. A nagy özszeznépi rendezvények pénz híján elhaltak, de az ügyvezető még ragaszkodik a Halmajális megtartásához. Igaz, hogy ez már csak kollegiális összejövetellel karcsúsodott, némileg pótolva a teljesen eltűnt – és hiányzó – szövetségi tájértekezletek nyomán támadt űrt. Az ügyvezető végül megjegyezte, hogy a szövetségben végzett munkáját befejezte, a tisztségeit „leadta”, mert úgy gondolja, hogy jöjjenek a fiatalok. A két szövetség egybeolvadását azért is támogatja, mert szerinte ismét egybetartozik mindaz, aminek egygyé kell válnia.

H. GY.

„A munkám egyben a hobbim is”

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter március 15-e alkalmából 40 személynek adott át a Miniszteri Elismerő Oklevelet. A kitüntetettek között köszönthettük Bojtárné Lukácsik Mónikát, az Agrárgazdasági Kutató Intézet (AKI) ügyvivő-szakértőjét, akit ez úttal megkérdeztük arról is, hogy miként látja a jövőt.

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Lukácsik Mónika: az AKI vezetése támogatja, elismeri a munkáját

• Mindenekelőtt gratulálunk a kitüntetéséhez! Mivel indokolták az elismerést?

– A Halászati Operatív Program (HOP) és Magyar Halgazdálkodási Operatív Program (MAHOP) program megvalósítása érdekében végzett tevékenységem elismeréseként kaptam a miniszteri oklevelet, amelyet *Fazekas Sándor* miniszter adott át személyesen március 15-én, ünnepélyes keretek között a Földművelésügyi Minisztérium dísztermében.

• Kifejtené bővebben, hogy mit foglal magába ez a tevékenység?

– Az uniós csatlakozásunk után a magyar halászat is részesült az Európai Halászati Alap forrásaiból. Ehhez ki kellett dolgozni - még a 2007-2013-as időszokról van szó - a hazai Halászati Operatív Programot, s ebben a munkában - nagy örömmre - részt vehettem. Kemény időszak volt ez, mert valójában még tanultuk az uniós diszciplínát. A HOP elkészítését követően az operatív programban leírt és az elvégzett feladatok megvalósításának kiértékelésében is szerepet kaptam.

Nyilvánvaló, hogy az előző ciklusban szerzett tapasztalatokat az új, 2014-2020 uniós támogatási időszakra elkészített programnál is kamatoztathattuk, gondolom, ezért is vehettem részt a MAHOP kidolgozásában. Ennek során több különböző szintű és mélységű feladatban vettem részt.

• Mondana itt is konkrétumokat?

– Az operatív program kidolgozásának segítésére felmértük azokat a tényezőket, amelyek a haltermelők 2013-2014. évi termelői halárait alakították. S említhetem azt a felmérést is, amelyet a Natura 2000-es területen gazdálkodóknál végeztünk el. Itt a termelési eredményeket, a gazdálkodói szerkezetet mértük fel, az én koordinálásommal több kutatói munkacsoporttal. Feltártuk a halértékesítéssel foglalkozó kkv-k helyzetét, a fejlődésüket gátló tényezőket. A munka során magas színvonalú elektronikus adatgyűjtési rendszert dolgoztunk ki. Kiváló eredményként könyveljük el, hogy a kormány is felismeri, illetve a szaktárca is beépíti a tényeket. A döntéshozók is tudják, hogy nagy szükségük van a hiteles és friss adatok gyűjtésére, a háttér információkra, hiszen a támogatáspolitikát ezen ismeretek alapján készíthetik elő és hajthatják végre, s ezek alapján fogalmazzák meg például a fejlesztési irányvonalat.

• Hogyan fogadta a kitüntetést? Kérdezhetem azt is, hogy mit jelent Önnek ez az elismerés?

– Természetesen nagyon örültem a miniszteri elismerésnek. Különösen nagy megtiszteltetés számomra, mert ebben a kicsi ágazatban sok kiváló szakember munkáját lehetne elismerni, akik kiemelkedő teljesítményt vagy szakértelmet tanúsítottak az akvakultúra bármely területén. Köszönettel tartozom az Agrárgazdasági Kutató Intézet igazgatóságának. El kell mon-

▶ danom, hogy ez az elismerés valójában nem csak engem illet. Egy szakmailag alaposan felkészült kis csapat van mögöttem, akik ad hoc módon és bravúros technikai segítséggel támogatják a munkámat. Legfőképpen *Kiss Gabriella*, és *Dankóné Seres Zsuzsa* kolléganőimet szeretném megemlíteni, akiknek ebben a kitüntetésben ugyanúgy benne van a munkájuk, mint az enyém.

• **Hogyan tovább?**

– Ettől az elismeréstől nem változik meg az élet, ez egy állomás csupán, amikor kaptam egy csodálatos visszajelzést, hogy jól végzem a munkámat. Az elismerés megerősít abban, hogy érdemes dolgozni, és további nagy célokat kitűzni, megvalósítani. Ma már tudjuk, hogy az uniós tagsággal az adatgyűjtés kiemelten fontossá vált, ezért a minőségi, a pontosabb és informatívabb adatgyűjtést tartjuk szem előtt, mégpedig úgy, hogy az adatszolgáltatók adminisztratív terheit csökkentjük. Így még nagyobb hangsúlyt helyezhetünk a minőségi adatok, információk továbbadására a döntéshozók számára.

• **Az adatgyűjtéshez szoros kapcsolat szükséges az érintett szektor szereplőivel. Hogyan áll ezen a téren?**

– Személy szerint mindig is törekedtem arra, hogy az ágazat főbb szereplőivel szoros szakmai kapcsolatot tartsak. A haltermelők, egyetemek, kutatóintézetek, szakmai érdekképviseletek és a szaktárca közötti korrekt információáramlásnak és visszacsatolásnak a híve vagyok. Intézetünk vezetése is támogatja az ágazat szereplőivel való szoros szakmai együttműködést. Az a tapasztalatunk, hogy ha a termelőktől begyűjtött adatokról összesítetten feldolgozva, vagy az ágazat eredményeiről visszacsatolásként tájékoztatjuk a termelőket, akkor ők is szívesebben, és nem kényszerből adnak nekünk információt, termelési adatokat. A honlapunkon éppen ezért mindenki számára elérhetőek, az akvakultúrával kapcsolatos nyilvános tájékoztató jelentések. A főbb haltermékek fogyasztói árait is rendszeresen közöljük, így a vásárló könnyebben tud tájékozódni és dönteni arról, hogy melyik piacon vásárolja meg a halvacsorához valót. De nem csak statisztikusi tevékenységet végzünk, szeretnénk a jövőben jobban elmélyedni a szak kutatásokban, például az ökoszisztéma-szolgáltatások területén. A halas ágon a nemzetközi szakmai, kutatási kapcsolatok bővítésére is törekszünk.

Közlemény

Ezúton értesítjük a Tisztelt Érintetteket, hogy a Magyar Közlöny 2016. évi 69. számában megjelent a Kormány 98/2016. (V. 13.) Korm. rendelete a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról.

A 2014–2020-as időszak Európai Strukturális és Beruházási Alapjainak hazai végrehajtási jogszabálya a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet).

A 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet minden korábbi, az Európai Unió strukturális és kohéziós alapjait szabályozó hazai jogszabálynál terjedelmesebb, szerteágazóbb, jóval több területet szabályoz, mint a korábbi programozási időszakokban. Az első pályázati felhívások meghirdetése érdekében a rendelet elfogadására egy olyan időpontban került sor 2014 novemberében, amikor számos, a benne foglalt új eljárás típus, eljárási elem gyakorlati megvalósítása nem indult meg, és a háttérét képező szakmai elvárások is folyamatosan alakultak. Vannak olyan jogintézmények, amelyek alkalmazására a 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet hatálybalépéséhez képest jóval később kerül sor, így az ezekkel kapcsolatos tapasztalatok csak később jelentkeznek. Előzőekből következően elengedhetetlen a jogszabály folyamatos felülvizsgálata, a megvalósítás – elsősorban a felhívások előkészítése, Miniszterelnökség általi minőségbiztosítása, új jogintézmények alkalmazása – során szerzett tapasztalatok beépítése, ezért a Miniszterelnökség naptári negyedévente összegyűjti és a Kormány elé terjeszti azokat a módosítási igényeket, amelyek a legutolsó negyedévben elfogadott jogszabály-módosítás óta keletkeztek.

A Magyar Halgazdálkodási Operatív Program (a továbbiakban: MAHOP) tekintetében a 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításának legfontosabb eleme, hogy a MAHOP végrehajtása során – a korábbi tervezési időszak operatív programjával ellentétben – Közreműködő Szervezetként a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) helyett a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: MÁK) lett kijelölve, a következők szerint.

A 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról szóló 98/2016. (V. 13.) Korm. rendelet 45. § (1) bekezdésének 74. pontja: 201/B. § b) pontjában „az MVH” szövegrész helyébe „a kincstár” szöveg lép. A rendelet e pontja a kihirdetést követő nap, azaz 2016. május 14-én lépett hatályba.

A fenti változás legfőbb gyakorlati jelentősége, hogy a pályázatok kezelését, a támogatási szerződések megkötését, a projektek pénzügyi és technikai adminisztrációját, továbbá a támogatások folyósítását, a felhasználás jogszerűségének ellenőrzését a MÁK fogja végezni. Előzőek alapján minden, a pályázatok végrehajtásával kapcsolatos megkeresést ennek a szervezetnek kell majd címezni az MVH helyett.

A módosító rendelet internetes elérhetősége:

<http://www.kozlonyok.hu/nkonline/MKPDF/hiteles/MK16069.pdf>

A 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet internetes elérhetősége:

http://njt.hu/cgi_bin/njt_doc.cgi?docid=172361.321762

JUHÁSZ PÉTER

UDVARI ZSOLT

Földművelésügyi Minisztérium

Horgászati és Halgazdálkodási Főosztály

• **Olyan lelkesen beszél, hogy a kívülről hallgatóságot is magával ragadja. Honnan ez az erő?**

– Éppen most húsz éve, hogy frissdiplomásként elkezdtem a pályámat az Agrárgazdasági Kutató Intézetnél (akkor még informatikai megnevezéssel is bírt). A Statisztikai Osztályon szocializálódtam, ahol több területtel megismerkedtem. Akkortájt témafelelőse voltam az erdészeti, a vadászati, és a halászati adatgyűjtésnek is. Érdekes, éppen a halászat volt az a terület, amit csak beugróként végeztem, több éven át nagyon keservesen, mert elavult rendszerben dolgoztam. Akkor még nem kedveltem a halakkal kapcsolatos feladatokat. Ám egyszer csak, mint csacsin a fül, rajtam maradt ez a feladat. Akkor nem gondoltam volna, hogy ez

imádott munkaterületemmé válik. Aztán 2007-től osztályvezetői pozíciót töltöttem be, majd 2014-re már annyira felhalmozódott a sok halas feladat, hogy az akkori vezetés ki- vagy elemelte a területet velem együtt, a Statisztikai Osztályról. Bevallom, ez akkor nagyon fájt. A jelenlegi AKI-főigazgató asszony, *Juhász Anikó*, viszont elismeri a terület és a feladat jelentőségét, s önállósított az Akvakultúra-kutatási csoport és projekt koordinátoraként. Hihetetlenül jó érzés azt a munkát végezni, amit szeretek. Elhivatottságot, és könnyed erőlködést érzek a mindennapi feladataim végrehajtása során. Végül is boldog embernek érezhetem magam, mert a munkám egyben a hobbim is.

H. GY.

RDHSZ: túl egy nehéz időszakon

A Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) május 7-én tartotta küldöttközgyűlését. A küldöttek elfogadták a szövetség tavalyi évi zárszámadását, és az idei évre szóló költségvetési tervezet módosítását. Molnár Pál elnök beszámolót tartott a szövetség tevékenységéről, amint a küldöttközgyűlés elfogadott. Zárásként kitüntetések átadására is sor került.

Molnár Pál azzal kezdte a beszámolóját, hogy a szövetség 29 egyesületéből jó néhányánál sikeresen lezajlottak a tisztújító közgyűlések. Az RDHSZ nagyon nehéz időszakon van túl, mivel a szövetség vízterületeinek sorsa csak február elsejével dőlt el. „Megkaptuk a vizeinket, s ez nagy öröm számunkra”, összegezte az elmúlt hónapok küzdelmeit az elnök, majd hozzátette, hogy régi horgászvagyak váltak valóra azáltal, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség a halgazdálkodási törvény alapján 2016-tól a természetes vizek hasznosítója. A törvény végrehajthatósága érdekében a MOHOSZ elnöke törvénymódosítást kezdeményezett, amelyet az országgyűlés 92,5 százalékos támogatottsággal elfogadott. A törvénymódosítás lényege, hogy a magyar természetes vizek hasznosítója a MOHOSZ, és csak a MOHOSZ köthet alhaszonbérleti szerződéseket a vizeket ténylegesen hasznosító horgász szervezetekkel.

Az RDHSZ a megkötött szerződések alapján valamennyi eddig használt vízterületének a használója lehet a következő 15 évben, amennyiben betartják a szerződéses kötelezettségeiket – amelyek jóval több felelősséggel, és költséggel járnak, mint az elmúlt másfél évtizedben. Az alhaszonbérleti szerződések mellett megkötötték a jegyforgalmazási szerződést is. Az elnök reméli, hogy a gondos előkészítés eredményeként a jegyforgalmazásuk a jogszabályoknak és a megkötött szerződéseknek megfelelő lesz. Ennek érdekében folyamatosan ellenőrzi a jegyek forgalmazását. Jelentős mulasztás esetén a forgalmazó egyesület elveszítheti jogosítványát, ami az egyesület működésére nézve súlyos következményekkel járhat. A MOHOSZ, ígéretének megfelelően, kibocsátotta az országos jegyeket. Az országos jegyek árai kedvezőek, azonban a fogható hal mennyiségeket a megszokottól eltérően szabályozzák.

Az elnök beszámolt arról is, hogy a szövetség a tavaszi telepítési tervét túlteljesítette. A tervezett 50 000 kilogrammal szemben a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ágba 60 996 kilogramm, míg a mellékvizekbe 10 148 kilogramm kétnyaras pontyot telepítettek. Az őszi, az Ezüstparton történt kényszer telepítés ellensúlyozására a tavaszi telepítés a Duna-ág északi részén történt. A 2016. évben a Magyar Országos Horgász Szövetséggel megkötött alhaszonbérleti szerződés elválaszthatatlan melléklete az RDHSZ telepítési terve. Az előző 15 éves haszonbérleti ciklusra a szövetség kötelezettsége évi 144 000 – 160 000 kilogramm ponty telepítése volt. Az új alhaszonbérleti szerződésben a szövetség az idei évre 185 000 kilogramm ponty telepítését vállalta. Említést érdemel, hogy a ponty mellett zsenge és előnevelt süllőt és csukát is telepítettek.

Molnár Pál szólt a halórzési tevékenységükről is. Annak ellenére, hogy a vonatkozó jogszabály 6 fős halóri létszámot ír elő, a szövetség főállású halórzésének száma 14 fő, a rendészeti vizsgálóval rendelkező, és jelentős feladatot ellátó társadalmi halórzésük száma 22 fő, és 5 fő rendészeti vizsga nélküli. A szövetség a halórzésre éves szinten tetemes összeget, mintegy 70 millió forintot fordít. A ráfordítás megtérül, a halórzés minősége, és hatékonysága elismerten kiváló. A tavaly őszi telepítésnek keserű tapasztalati is vannak. Horgászai egy része a horgászatot csak „halfogásnak” tekinti, szabálytalanul, mértéktelen mennyiségben próbál a betelepített állományból minél többet eltulajdonítani. Az elnök kijelentette, hogy figyelembe véve a horgászvíz 2000 hektáros méretét s a mintegy 23,5 ezer fős horgászlétszámot, a horgászat tisztaságát és szépségét csak úgy tudják megőrizni, ha valamennyi becsületes, természetszerető horgászuk is részt vállal a halórzés feladataiból. Ez azt jelenti,

Molnár Pál: Az RDHSZ a megkötött szerződések alapján valamennyi eddig használt vízterületének használója lehet a következő 15 évben

hogy mernek szólni a környezetükben horgászóknak és a területileg illetékes halórznek (telefonszáma az igazolványban), ha szabálytalanságot, halrablást észlelnek.

A szövetség rendőrségi kapcsolatai kiválóak, a rendőrök jó partnerei a szövetségnek. Munkába állt a NÉBIH „hal-kommandója”, gyakori és eredményes ellenőrzéseket végeznek a Duna-ágon. Molnár Pál hozzátette, hogy az ítélkezés színvonala javult, de a bírósági eljárások időigényesek, így sok időt vonnak el a témában illetékes vezetőktől. Említést érdemel, hogy szakítottak az eddigi gyakorlattal, miszerint az engedély nélkül horgászók utólagosan szankciók nélkül kiválthatják az érvényes engedélyeket. Sokan visszaéltek a lehetőséggel, remélve, hogy az ellenőrzést az év folyamán kikerülhetik.

Az elmúlt időszakban a legnagyobb gondot az RSD rendkívül alacsony vízszintje okozta. A belvizek levezését célzó intézkedés során az RSD és mellékvizei szennyezőanyagokban feldúsultak, a szennyvízterhelések mellett a belvízes mezőgazdasági területekről bemosódó vegyi anyagok is mérgezték a víztestet. A Közép-Dunavölgyi Vízügyi Igazgatóság (KDVVÍZIG) vízvattuyúzási erőfeszítéseit nagyra értékelik, de a költséges vízutánpótlás sem

tudott segíteni a rossz vízminőségen. A Duna-ág környezeti állapota igen rossz, évi 870 ezer köbméter szennyvíz jön be a folyóba. A Duna-ág haldoklik, jelentette ki az elnök.

Az elmúlt hetekben mintegy 200 kilogramm elhullott beteg, fekélyes halat gyűjtöttek össze a halórók, és a víz-hőmérséklet emelkedésével megindult a mederfenéken fekvő, a tél folyamán elpusztult nagytestű halak felemelkedése. A halbetegségekről *Tóth István* ügyvezető igazgató elmondta, hogy a szennyvízzel együtt elszaporodott a horgonyrák (*Lernaea ciprinea*), amely rák nösténye a ponty pikkelye alá férkőzik, megsebzik a halat, amely seben aztán megtelepszik a gomba. Az Állategészségügyi Intézetbe elküldött mintákról a szakemberek megállapították, hogy helyes volt a „diagnózis”.

A KDVVÍZIG idén április 7-én Ráckeve-n konferenciát szervezett az RSD parti sávjának hasznosításáról. Az RSD mentén: a 1960-as években történő parcellázás következménye volt a vízpart jelentős részének lezárása. A szövetség véleménye szerint első lépésként az RSD partvonalának pontos meghatározása szükséges. A továbbiakban reális cél lehet, hogy a települési önkormányzatokkal közösen létesüljenek olyan partszakaszok, ahová a lakosság és a horgászok lejuthatnak, és élvezhetik a Duna-ág nyújtotta kikapcsolódási lehetőségeket.

A szövetség vagyoni-pénzügyi helyzetéről szólva Molnár Pál hangsúlyozta, hogy a szövetség gazdálkodása kiegyensúlyozott, így stabil a pénzügyi helyzete. Jó évet zártak, mivel jegyárbevételük meghaladta a tervezettet,

valamint sikeresen zárták a mintegy 40 millió forintos, 100 százalékos támogatással megvalósult EMVA Leader-térségek közötti együttműködési pályázat központi telephelyi projektet. A küldöttközgyűlés napirendjén a 2015. év pénzügyi zárása is szerepelt, amit a küldöttek egyhangú szavazással elfogadtak. A szövetség 2016. évi költségvetési tervét 2015. december hónapban tárgyalta, azzal a megjegyzéssel, hogy a tényadatok birtokában a 2016. tavaszi küldöttközgyűlésen áttekintik. A küldöttek a már korrigált költségvetési főösszeget szintén egyhangú szavazással hagyták jóvá. Itt hangzott el az az információ is, hogy a szövetség az idei évben a Földművelésügyi Minisztérium támogatásából megvalósuló halélőhely-fejlesztési projektben vehet részt. A projekt célja a Dömsödi-Holt-Duna halélőhely-fejlesztése. A vízterületen az elmúlt években több alkalommal fordult elő jelentős halpusztulás. A vízterület értékes halállománya, természeti értékei indokolják a fejlesztést.

Az elnök kitért arra, hogy a szövetség állandó és szaktisztaságai a meghatározott programjuk szerint tisztességes munkát végeznek. A felügyelőbizottság felelősséggel dolgozik, és *Kurtán Lajos* elnök vezetésével elkészítette a 2016. évi munkatervét. Az FB alapfeladatain túli legfontosabb feladata a jegyforgalmazás szabályosságának segítése, a folyamat ellenőrzése, s ezen túlmenően részt vesz a Rózsa-sziget fejlesztésének előkészítésében is. Az Etikai Bizottság egy etikai ügyet tárgyalt, a JelölőBizottság az elmúlt évben az aktuális feladatait

A küldöttközgyűlés ünnepélyes pillanatokkal zárult: Dr. Molnár Pál elnök kitüntetésekkel adta át. Íme a kitüntetettek névsora:

Beczky Sándor „MOHOSZ” kitüntetés;

Feketéné Budaházy Edit, Simon József és Deme Sándor részére „A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség”;

Rudnay Attila és Dr. Kárpáti Gábor részére „A Szövetség tisztségviselőjének járó” kitüntetés;

Hoffmann István részére „A Szövetség munkavállalójának járó” kitüntetésben részesül.

Molnár Sziget Sporthorgász Egyesület megalakulásának 25., a Ráckevei Horgász Egyesület megalakulásának 75. évfordulójára oklevél, serleg és plakett adományozására kerül sor, az egyesületek ünnepi közgyűlésein.

Tóth István ügyvezető igazgató Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi minisztertől 2016. március 16-án az Életfa Emlékplakett Bronz Fokozata kitüntetést vette át. A szövetség elnöksége a kitüntetett pénzjutalomban részesítette.

elvégezte. A bizottság szükség esetén készen áll a jelölési munka elvégzésére.

A szaktisztaságok közül a Versenysport Bizottság elkészítette 2016. évi munkatervét és költségvetési tervét. A bizottság bojlis szakosztállyal bővült. Elkészült a 2016. évi versenynaptár. A Gyermek és Ifjúsági Bizottság is összeállította 2016. évi munka- és költségvetési tervét. Munkaterv tartalmazza az augusztusi gyermek- és ifjúsági táborokat, valamint az RDHSZ központjában gyermeknap megrendezését.

A szövetség nemzetközi együttműködése mára kiteljesedett. A lengyel horgász szövetségekkel már 11 együttműködési megállapodás született, és erős baráti kötelék fonódott a szövetségek horgászai között. A lengyel horgászok szívesen jönnek a horgásztudományukat fejleszteni, kamatoztatni a Duna-ágba (igen kedvelt a körükben a bojlizás), míg az RDHSZ horgászai immár új vizeken is ingyen horgászhatnak a lengyel szövetségek vízterületein. Az együttműködések keretében a lengyel partnerük 6 gyermekhorgászukat várja Krosznó térségébe, két hetes táborba.

H. GY.

Fotók: HAJTUN GYÖRGY

A lehalásztást mindig nagy várakozás kíséri, de ünnep is a horgászok számára